

Lunds universitet
Statsvetenskapliga institutionen

STVA22
VT15
Handledare: Anders Uhlin

EU:s utvecklingspolitik i Mali

En kritisk analys

Stella Säfström, Felicia Gustafsson

Abstract

Denna uppsats ämnar kritiskt förklara och tolka relationen mellan Mali och EU genom applicering av världssystemteori. Vi har valt att analysera de strategier som EU implementerat i Mali för att främja politisk och ekonomisk utveckling samt hur det ekonomiska partnerskapsavtal som slöts med Västafrika i juni 2014 utformats. Slutsatsen dras att teorin är användbar i syfte att finna en alternativ förklaring till de satsningar som gjorts och varför det är av vikt för EU att främja demokrati och ekonomisk liberalisering i Mali. Genom applicering av världssystemteori tydliggörs att relationen kan anses exemplifiera hur EU ämnar främja sin position som hegemon i världsekonomin vilket resulterar i en centrum-periferi relation mellan unionen och landet. Detta kritiserar då det resulterar i att de strategier och avtal som implementerats i viss mån kan anses imperialistiska, vilket står i motsats till EU:s officiella mål med sin bistånd- och utvecklingspolitik.

Nyckelord: Mali, EU, världssystemteori, EPA, utveckling, demokrati, liberal, developmentalism

Antal ord: 9968

Innehållsförteckning

1	Förkortningar	1
2	Inledning	2
2.1	Syfte	2
2.1.1	Frågeställning	3
2.2	Avgränsningar	3
3	Metodologiska överväganden	5
3.1	Forskningsdesign	5
3.2	Material och materialinsamling	5
4	Teori	7
4.1	Tidigare forskning	7
4.2	Teorier	7
4.2.1	Operationalisering av centrala begrepp	7
4.2.2	Developmentalism	8
4.2.3	Världssystemteori	9
5	Empiri	11
5.1	EU:s roll i Mali - en översikt	11
5.1.1	EU:s strategi för utveckling i Mali	13
5.2	EPA med Västafrika 2014	16
5.2.1	Kritik mot EPA	17
6	Världssystemteoretisk analys och kritik av EU:s relation till Mali	20
6.1	Världsekonomi	20
6.2	Hegemoni	21
6.3	Centrum-Periferi	22
6.4	Developmentalism	23
6.5	Kritik mot EU:s agerande ur ett världssystemteoretiskt perspektiv	25
7	Slutsats	27
7.1	Vidare forskning	28
8	Referenslista	29
8.1	Tryckt material	29

8.2 Elektroniska källor.....	29
------------------------------	----

1 Förkortningar

ACP - African- Caribbean and Pacific
AQIM al-Qaida in the Maghreb
CAP - Common Agricultural Policy
EBA - Everything But Arms
ECDPM - The European Centre for Development Policy
Managment
ECOWAS - Economic Community of West-African States
EDF - European Development Fund
EPA - Economic Partnership Agreement
EU - Europeiska Unionen
EUCAP - European Conference on Antennas and Propagation
EUTM - European Union Training Mission
IMF - International Monetary Fund
ISSA - Institute for Security Studies Africa
LDC - Least Developed Countries
PAPED - The EPA Development Program
WTO - World Trade Organisation

2 Inledning

I början av 2013 anordnade EU tillsammans med Frankrike och Mali den internationella biståndskonferensen "Together for a New Mali". Konferensen utmynnade i att 3.25 miljarder euro allokerades till Mali i syfte att återuppbygga landet och främja demokratisk- och ekonomisk utveckling. Ungefär hälften av det belopp som insamlades stod EU för (European Commission, A, 2013) vilket kan jämföras med de 1,344 miljarder euro som totalt satsades i generellt bistånd år 2012 till alla EU:s biståndsländer (Europeiska Unionen, 2014). EU har sedan avkolonialiseringen av Mali i början av 1960-talet haft en nära relation till det land som idag är ett av världens fattigaste (European Commission, C, 2013), men hur kommer det sig att EU visar ett sådant starkt engagemang för Mali?

Enligt EU är målet med det bistånd som allokeras till länder världen över att främja hållbar utveckling och minska den idag utbredda fattigdomen (EU-upplysningen, 2015). I syfte att finna en alternativ förklaring ämnar vår studie att kritiskt analysera den utvecklingspolitik som EU fört i Mali sedan 2011, samt det ekonomiska partnerskapsavtal som slöts med Västafrika sommaren 2014. Detta för att få en helhetsbild av de satsningar som skett i regionen, vilket vidare analyseras ur ett världssystemteoretiskt perspektiv. Världssystemteori ställer sig kritisk till den typ av utvecklingsarbete som använder sig av liberala medel och developmentalistiska metoder, ett tillvägagångssätt som vi argumenterar för att EU:s strategi i Mali präglas av.

2.1 Syfte

Studien ämnar ge en kritisk förklaring till EU:s utrikespolitik i Mali. Detta sker genom en analys av de strategier som ämnat leda till politisk utveckling i området samt det ekonomiska partnerskapsavtal (EPA) som undertecknades sommaren 2014. Det material som främst kommer att undersökas är officiella dokument från EU samt en del av den kritik som framförts gentemot utvecklingsarbetet. Detta i syfte att närma oss en helhetsbild av de strategier som genomförs. Vi ämnar därefter applicera världssystemteori på vårt fall med målsättningen att öka förståelsen kring EU:s agerande och politiska intressen i Mali samt att ge en alternativ bild av delar av EU:s utrikespolitik.

2.1.1 Frågeställning

“Hur kan EU:s utrikespolitiska strategi för politisk- och ekonomisk utveckling i Mali förstås och kritiserats genom applicering av världssystemteori?”

2.2 Avgränsningar

Vi har valt att undersöka samt analysera EU:s formulering och implementering av strategin för utveckling i Mali mellan år 2011 och april 2015. Vi avgränsar oss till att fokusera på den strategi som präglade EU:s arbete i Sahel-regionen sedan 2011, med särskilt fokus på hur Mali påverkats, samt det EPA som undertecknades i juni 2014. I syfte att öka förståelsen för de faktorer och villkor som legat till grund för samarbetet har vi även valt att inkludera en historisk överblick genom att presentera de politiska problem som präglade Mali sedan självständigheten 1960. Vi har vidare valt att i viss mån diskutera de övriga operationer och strategier som genomförts av EU-länder i regionen sedan 2011, och då främst Frankrikes insatser. Detta för att skapa en bredare bild både av Mali och av det arbete som sker i landet. Vi anser att det även är av vikt att ta hänsyn till Frankrikes egna operationer i relation till Mali eftersom Frankrike är ett land som är inflytelserikt inom EU, och som tillsammans med Tyskland i hög grad bidragit till EU:s utvecklingsarbete i Mali (Utrikespolitiska institutet, 2014) och som har ett förflutet som Malis före detta kolonialmakt.

Tidsperioden år 2011 till april 2015 är vald med hänsyn till ökad validitet och omfattning. Samtidigt är tidsperioden relevant eftersom EU under denna period drog tillbaka sitt tidigare bistånd till följd av den statskupp som genomfördes i landet år 2012, vilket utmynnade i implementeringen av EU:s nuvarande strategi för utveckling i Mali (Council of the European Union, s.2, 2013).

De aspekter av EU:s handelspolitik som behandlas i denna undersökning gäller hela Västafrika, då vi fokuserar på ett avtal som berör Västafrikanska länder tillsammans, som grupp och gemenskap. Det blir således svårt att i varje aspekt av analysen av avtalet fokusera på hur just Mali påverkas av det, då Mali påverkas som en del av denna grupp länder. Vi anser dock inte att detta är ett problem eftersom vi belyser både hur EU påverkat det ekonomiska avtalets utformning och hur EU agerar i sin utvecklingspolitik rörande Mali, vilket vi anser sammantaget ger en tydlig bild av EU:s relation till Mali, som i sin tur kan analyseras. Dock kommer analysen i största möjliga mån fokusera på hur Mali berörs av avtalet, inom den grupp landet är en del av. Malis handel med övriga medverkande länder, samt den regionala integrationen påverkar givetvis Mali och vi kommer därför att problematisera även dessa områden av avtalet.

Vårt fokus; det ekonomiska partnerskapsavtalet och den utvecklingsstrategi som EU implementerar i Mali är grundat på att de

båda täcker områden som tydligt belyser EU:s liberala värderingar och dess intressen i Mali. Båda syftar till att öka frihandel och marknadsekonomi samt öka demokratisering i landet, vilket kommer bli tydligt senare i undersökningen.

Vi använder varken hela världssystemteorin eller hela developmentalismen i analysen. Istället har vi valt de delar som är applicerbara på Mali, och som fungerar i dagens världssamfund. Detta delvis på grund av världssystemteorins bredd samt det faktum att båda teorier skrevs i en tid då en annan global kontext rådde.

Vi begränsar oss till att välja att titta på EU:s relation till just Mali eftersom EU gjort stora satsningar som lagts på Mali de senaste åren. Mali är vidare ett av världens fattigaste länder samtidigt som EU är en union som präglas av stark ekonomisk kapacitet och välutvecklad industri (CIA, 2015), vilket skapar goda förutsättningar för en världssystemteoretisk analys av ländernas relation.

3 Metodologiska överväganden

3.1 Forskningsdesign

Då vi omöjligt kunna till de faktiska motiven bakom EU:s handlande har vi inte som ambition att finna dessa. Snarare genomför vi en teorikonsumerande fallstudie där syftet är att presentera en kritisk förklaring till EU:s agerande i Mali. Med hjälp av världssystemteori som teoretiskt verktyg avser vi att presentera en alternativ tolkning och förståelse till varför de avtal, överenskommelser och strategier som framförhandlats och implementerats har utformats som de gjort. Vår förklaring är inte den enda eller sanna förklaringen till EU:s agerande, utan är snarare en tolkning av EU:s roll i relationen till Mali, som framkommer genom att använda ett kritiskt analysverktyg.

3.2 Material och materialinsamling

Då vi genomför en kritisk analys av EU:s utrikespolitiska strategi i Mali under perioden 2011 till april 2015 så har vi främst valt att presentera officiella dokument och utsagor som behandlar detta. Vi inkorporerar dokument från olika källor inom EU eftersom EU:s engagemang i Mali täcker ett flertal områden, vilket innebär att en mängd EU-institutioner och organ är aktiva i regionen. EU:s bristfälliga transparens har dock gjort det besvärligt att hitta de officiella dokument som både utvecklingen i Sahel och EPA bygger på. Vi har därför varit tvungna att förlita oss på EU:s, ofta i form av kommissionens, egna uttalanden. Då dessa kan anses vinklade positivt till EU:s agerande har vi valt att även inkludera en mängd tidningsartiklar och uttalanden från andra organisationer, som till stor del ställer sig kritiska till EU:s uttalanden. Vårt material består således både av primär- och sekundärkällor. Vi har strävat efter att använda primärkällor i första hand för att den empiriska delen av vårt material ska erhålla god validitet (Esiasson et al, 2012, s. 283).

Valet av sekundärkällor har gjorts delvis på basis av relevans för applicering av teorin samt utifrån trovärdighet. Gällande teorin har vi valt att använda de bäst lämpade böckerna av de som varit tillgängliga för oss. Vi anser att de sammantaget ger en god bild av teorierna. Gällande att vi kompletterat EU:s officiella dokument med information kring samarbetet som varit fruktbara för en analys är vi medvetna om att vi belyser vissa aspekter och viss kritik gentemot samarbetet mellan EU och Mali av detta till nackdel för övriga, vilket måste tas hänsyn till när uppsatsen läses. De kritiker vi använt har skäl till att vara kritiska mot EU och dess politik, samtidigt som källor från EU kan anses vinklade till

förmån för den grupp de representerar. I vår analys av EPA har vi främst valt att inkorporera information från CONCORD, en organisation som arbetar med informations- och påverkansarbete gällande EU:s utvecklingspolitik, med fokus på minskad fattigdom. De är den största organisationen som arbetar med dessa frågor i EU idag (CONCORD A, 2015). Då CONCORD är en så pass omfattande och etablerad granskare av EU:s aktiviteter gällande just utvecklingsarbete anser vi att organisationen är kritisk röst som är väl lämpad för uppsatsens mål. Eftersom vi vill ge en god överblick över den strategi som implementerats och i syfte att göra vår empiri mer transparent har vi tydligt redovisat när vi använt oss av sekundärkällor.

4 Teori

Vi kommer i vår teorianvändning argumentera för att EU använder sig av strategier i sin utvecklings- och handelspolitik i Mali som kan förstås ur vissa aspekter av developmentalismen. Inom denna teori argumenterar vi för att EU använder sig av idealtypsindexmetoden samt spridningsmetoden, eftersom dessa anses bäst applicerbara på EU:s handlande. Vi redogör för dessa aspekter för att sedan kritisera EU:s agerande med hjälp av världssystemteori, i syfte att undersöka huruvida teorin på ett relevant sätt kan tolka och förklara EU:s agerande i Mali. Världssystemteori kan anses vara väsentlig i förståelsen av EU:s utvecklingsstrategi då den är centrerad kring relationer mellan centrum- och periferistater, vilka vi ämnar argumentera för att EU och Mali är typexempel på.

4.1 Tidigare forskning

Tidigare forskning som rör applicering av världssystemteori är begränsad. Forskningen består till största del av diskussioner om huruvida teorin är applicerbar på den rådande världsordningen, samt av utveckling av teorin. Analyser av EU ur detta perspektiv får vi inte fram efter noga undersökning. Relationen mellan Mali och EU har inte uppmärksamats grundligt i tidigare forskning. Den forskning vi funnit rör till största delen relationen mellan Mali och Frankrike. Här ligger fokus på militära strategier och bekämpande av terrorism. I övrigt behandlas en del biståndspolitik till Västafrika i stort, men få studier begränsar sig till att fokusera på relationen mellan EU och Mali.

4.2 Teorier

4.2.1 Operationalisering av centrala begrepp

I syfte att öka begreppsvaliditeten i vår studie har vi valt att förtydliga vår tolkning av de mest centrala begreppen inom världssystemteori samt de övriga begrepp som vi använder återkommande i vår analys.

Hegemoni

Wallerstein definierar hegemoni såsom “*What does it mean to say that there exists a hegemonic power? It means that one state is able to impose its set of rules on the interstate system, and thereby create a world political order as it thinks wise.*” (Babones, 2011). Vi kommer att

använda oss av denna definition och således argumentera för existensen av hegemoni i relationer mellan två aktörer om den ena aktören har möjlighet att bestämma på vilka villkor samarbete ska ske.

Världssystem

Enligt Wallerstein är ett världssystem ett mellan-samhälleligt system definierat av en sluten uppdelning av arbetskraft. En "värld" är således fristående och har någon form av inre sammanhållning och formar en komplett enhet. Om denna värld är politisk enad benämns det som "världsimperium", om inte som "världsekonomi". I analysen kommer således begreppet "världsekonomi" att användas, då vi inte anser att det rådande världssystemet är politiskt enat (D.Hall, 1996, s441).

Centrum- och periferistater

Wallerstein argumenterar för att distinktionen mellan centrum och periferi görs delvis baserat på styrkan i statens statliga maskineri, förekomsten eller bristen på stark statlig identitet och förutsättningarna för produktion. Statlig identitet definieras som förekomsten av en gemensam föreställning om vad staten är och representerar (Babones, 2011, s.8). I vår analys kommer vi att benämna EU som "stat" då unionens medlemsländer för en gemensam utrikespolitik i Mali.

Liberala värderingar

Begreppet liberala värderingar avser de värderingar som uppmärksammas inom den liberala IR-teorin, så som fri marknad, demokrati och ekonomisk tillväxt (Burchill, 2013).

4.2.2 Developmentalism

I analysen kommer två metoder inom developmentalism användas: idealtypsindexmetoden samt spridningsmetoden. Inom idealtypsindexmetoden formuleras en idealtyp som består av generella drag hos välutvecklade länder och den kontrasteras mot en idealtyp för typiska drag hos underutvecklade länder. Utveckling anses inom denna metod vara omvandlingen från den första typen till den andra. Underutvecklade länder måste överge vissa av sina traditioner för att istället implementera de traditioner som finns i utvecklade länder. Denna process kallas modernisering (Berberoglu, 1992, s.8). Länderna måste implementera moderna ekonomiska principer och institutioner så som fri marknad, entreprenörskap, moderna skattesystem och rationalisering av staten för att uppnå en god utveckling. Även på en social nivå råder det problem i utvecklingsländer, då developmentalismen menar att vissa värden, så som hårt arbete och entreprenöranda, inte uppskattas. En del av utvecklingen måste därför inbegripa att dessa värderingar byts ut mot andra värden som bättre gynnar marknadsekonomiska institutioner (Berberoglu, 1992, s. 9).

Spridningsmetoden hävdar att utveckling i hög grad är resultatet av spridningen av vissa kulturella mönster och materiella förmåner från

utvecklade till underutvecklade länder. Väst använder sig av kulturinlärning vilket innebär att de bland annat sprider kunskap, värderingar, teknologi och kapital till fattiga samhällen tills samhällets kultur blir en variant av västs samhällsform (Berberoglu, 1992, s.8).

Problem med både idealtypsindex- och spridningsmetoden är att de behandlar dikotomin mellan tradition och modernitet. Dessa metoder identifierar och klassificerar utmärkande drag i traditionella och moderna sektorer i underutvecklade länder. Metoderna isolerar och separerar dessa sektorer som slutna entiteter, som skymmer de underliggande relationerna mellan de två sektorerna i utvecklingsprocessen. En behöver, enligt kritiker till developmentalismen, göra mer än att identifiera de två områdena, då en även måste titta på relationerna dem emellan. Denna dualistiska teori är ett ideologiskt rättfärdigande av att fortsätta använda imperialistiska policyer och av implementeringen av spridningsmetoden i policy-beslut, inter- och intranationellt.

Att använda developmentalistiska metoder kan vidare anses problematiskt eftersom befolkningen i underutvecklade länder är arvtagare till civilisationer som skiljer sig väsentligt från den europeiska. Ändå har den europeiska civilisationen i århundraden av geografisk, politisk och intellektuell expansion skapat ramverket för modern ekonomisk tillväxt. Developmentalismen förbiser helt det koloniala arvet och rättfärdigar kulturell och ekonomisk imperialism (Berberoglu, 1992, s.14; s.18).

4.2.3 Världssystemteori

Världssystemteori utvecklades i syfte att förklara uppkomsten och förhållandet mellan det som typiskt benämns som den första, andra och tredje världen samt deras roller i uppkomsten av kapitalismen och industrialiseringens dominans (D.Hall, 1996, s.442,). I syfte att förstå ett lands interna politiska problem betonas vikten av att också ha förståelse för landets position i världsekonomin. Först då kan vi förstå hur olika politiska samt kulturella förändringar kan ses som försök att bibehålla eller förändra positionen i världsekonomin, vilket har olika konsekvenser för grupper inom staten (Wallerstein, 1979, s. 16).

Enligt världssystemteorin är kapitalismen den rådande ekonomiska världsordningen (Klak, 2014, s.121). Enligt teorin rör sig den globala marknaden i cykler, vilka associeras med kvaliteten på industrin och företagsverksamheten internationellt. Dessa cykler, kallade Kondratieff-cykler, står för hög- och lågkonjunktursvängarna i ekonomin (boom-bust). Svängarna definieras av expansions- och stagnationsfaser, kallade A- och B-faser. Pris-inflationen ökar i A-fasen för att sedan gå ner i B-fasen. B-fasen driver kapitalister att hitta nya sätt att ackumulera kapital. Genom att skifta produktionsland och minska reglering kan vinsterna drivas uppåt igen (Klak, 2014, s.121-22). Den nuvarande cykeln påbörjades under tidigt 2000-tal och präglas av World Trade Organisation (WTO), neoliberal fri marknad, global finansiell

liberalisering. Dessa samspelar för att höja kvasi-monopolistisk lönsamhet och global makt för centrum-staterna. (Klak, 2014, s.122)

I teorin är begreppen centrum-periferi ledande. Enligt Wallerstein besitter centrumstater generellt ett starkt statligt maskineri kombinerat med en stark nationell kultur (Babones, 2011, s.8). Ju starkare statligt maskineri, desto större är förmågan att använda världsmarknaden i syfte att främja egna nationella intressen (Wallerstein, 1979, s. 23). Stater som befinner sig periferin å andra sidan, har en inhemsk stat som rör sig mellan non-existens och låg autonomi, det vill säga i ett neo-kolonialt tillstånd (Babones, 2011, s.8). Detta resulterar i att styrelseskicket i periferin generellt är betydligt svagare (D. Hall, 1996).

Wallerstein menar att vinst är direkt kopplat till graden av monopol på marknaden. Centrumstater präglas av produktion av produkter och tjänster som i högre grad kan dra nytta av så kallade kvasi-monopol, medan periferistater i högre grad producerar varor där konkurrensen är hög (Wallerstein, 2004, s. 28,). Det resulterar i så kallade ”unequal exchange” där betalningen som sker till producenter i periferin är lägre än värdet av det de producerar, vilket i sin tur leder till en ackumulering av kapital som främjar centrumstaters utveckling, samtidigt som länder i periferin suges ut (D. Hall, 1996). Wolff påpekar att aktörer tenderar att betona vikten av att råvaror finns tillgängliga i utvecklingsländer, samtidigt som man drar uppmärksamhet till att utvecklade länder är beroende av export. Det innebär att utvecklingsländers tillgång till råvaror, arbetskraft och gynnsamt geografiskt läge resulterar i att det generellt finns ett starkt intresse för utländska investeringar i områdena. Samtidigt kräver detta att länderna blir mottagbara för direkt investering. Den konkurrens som existerar mellan multinationella företag i det kapitalistiska system vi har idag kommer därför leda till att det finns ett behov av att erövra tredje världens marknader och potentialen i de resurser som finns i området (Wolff, 1979, s.43).

Wallerstein kritiserar det kapitalistiska systemets förmåga att bidra till simultan utveckling då systemet i sig drar fördel av ojämlikhet mellan centrum- och periferistater (Wallerstein, 1979, s.23). Detta kan kopplas till begreppet hegemoni, där Wolff menar att kolonialism var ett sätt för kapitalistiska stater att omorganisera samhällen i jakten på hegemoni vilket även resulterat i ojämlikheten i världen idag. Ojämlikhet, kolonialism och försök att uppnå hegemoni på den världspolitiska arenan är således produkter av det kapitalistiska systemet (Wolff, 1979, s.33).

5 Empiri

5.1 EU:s roll i Mali - en översikt

I denna sektion ämnar vi ge en historisk överblick över den utveckling som skett i Mali sedan landet blev självständigt 1960, samt beskriva hur relationen mellan EU och Mali sett ut sedan 2012.

Mellan 1898-1960 befann sig Mali under franskt styre. Efter självständigheten från Frankrike styrdes landet av en militärdiktatur fram till 1992 då det första demokratiska valet hölls. Under denna period präglades Mali av återkommande instabilitet och korruption, vilket i samband med bland annat utbredd torka ledde till svårigheter att stimulera ekonomin. Under 1980-talet påbörjade den dåvarande regimen ett samarbete med IMF. Ett samarbete som stora delar av befolkningen motsatte sig då det fanns en utbredd uppfattning om att det ansågs gynna den styrande eliten till nackdel för befolkningen (BBC, 2015). Idag ingår dock landet i IMF:s initiativ för skuldlättnad för starkt skuldsatta länder (IMF, 2015), och har även vid flera tillfällen fått skuldlättnader från Frankrike (UK Reuters, 2015). Ekonomin är starkt beroende av råvaruexport vilket gör landet känsligt för priset världsmarknaden. Bomullsexporten bidrar till att landet är känsligt för klimatväxlingar (Utrikespolitiska institutet, 2012), i synnerhet för torka eftersom landet till stor del består av ökenområde. Endast knappt fyra procent av landytan klassificeras som brukbar (factba, 2015).

Trots att Mali år 2002 genomgick en lyckad övergång mellan två demokratiskt valda presidenter så har landet återkommande präglats av oroligheter, delvis i form av återkommande uppror sedan 1990-talet från minoritetsbefolkningen tuareger i norr (The Library of Congress, 2005). 2012 resulterade instabiliteten i landet i att EU begränsade sitt bistånd till lokalbefolkningen, regeringen samt till humanitära ändamål, (European Commission A, 2013, s.1) trots att Mali är beroende av bistånd från omvärlden (Utrikespolitiska institutet, 2012). Enligt ett pressmeddelande från den europeiska kommissionen ansågs detta vara en nödvändig försiktighetsåtgärd (European Commission A, 2013, s.1) då ett uppror från touaregbefolkningen i norr resulterat i en statskupp, AQIM:s annektering av de norra provinserna samt implementering av sharialagar i regionen (Reuter, 2014, s.4). Upproret startade som ett missnöje gentemot bland annat den ekonomiska och politiska marginalisering som skett mot de norra provinserna, regeringens misslyckande att avverka de kriminella nätverk som haft sin bas i regionen samt det korrupta användandet av bistånd ämnat för norr (Thomson Reuters, 2013, s.4).

Enligt den oberoende europeiska tankesmedjan, ECDPM (The European Centre for Development Policy Management), vars syfte är att

agera som en mellanhand i internationellt samarbete mellan Europa och övriga aktörer (både i praktiken och i utveckling av policy), ledde oroligheterna i landet till att donatorer som tidigare betraktat Mali som en förebild för utvecklingsländer inom demokratiseringsprocessen började hysa tvivel kring landets styrning (ECDPM, 2015, s.6). I samband EU:s begränsning av bistånd och AQIM:s (al-Qaida i islamiska Maghreb) annektering av provinser i norr riskerade 4,6 miljoner människor att drabbas av extrem brist på livsmedel 2012 (The Telegraph, 2012). Detta då den maliska ekonomin länge präglats av ett exportunderskott vilket lett till ett beroende av utländskt bistånd för att kunna försörja sin befolkning (BBC, 2015).

I syfte att skapa stabilitet i regionen samt för att förhindra ytterligare annektering av landområden efter den maliska arméns kollaps i mars 2012, genomförde Frankrike den militära operationen Serval 2013-2014 i samförstånd med den maliska regeringen. Frankrike var ledande i som ledde till att AQIM drevs ut från de större städerna i norr (Thomson Reuters, 2013, s.6), men regeringen erhöll även stöd från EU där medlemsländer bidrog med militär logistik samt trupper från medlemsländerna i ECOWAS (Economic Community of West African States) (Europe's world, 2014). Även om operationen ledde till att AQIM:s fäste och inflytande i norr till viss del försvagades, så hade organisationen varit aktiv i regionen i ett tiotal år och etablerat sociala, politiska och ekonomiska nätverk i de lokala samhällena. Detta har resulterat i att säkerheten i Mali fortsättningsvis ansetts svag (Reuters, 2014, s.4-5).

I en artikel publicerad år 2013 av The World Post i samband med operation Serval hävdar kritiker att Frankrike agerat utifrån egna ekonomiska intressen i regionen (The World Post, 2013). Grannlandet Niger är världens fjärde största producent av uran (World Nuclear, 2015), där den största gruvan Areva ägs av en fransk energikoncern (Areva, 2015). Frankrikes energiförsörjning består till 80 % av kärnkraft, vilket enligt kritikerna implicerar ett starkt intresse av att bibehålla stabiliteten i regionen (The World Post, 2013).

I februari 2013, efter utdrivningen av AQIM från de större städerna i norr, godkände de maliska myndigheterna implementeringen av en så kallad "Roadmap for Political Transition" i syfte att återställa demokrati och stabilitet. Denna togs fram i samarbete med ECOWAS, vilka även överförde den politiska makten i landet till en provisorisk regering med uppdrag att organisera fria och rättvisa val inom ett år (U.S Department of State, 2014, s.12). Enligt U.S Department of State var de huvudsakliga kraven att fria och rättvisa val skulle genomföras, samt en stärkt statlig kontroll över områden i norr, som ockuperats av olika väpnade grupper och, där fredsförhandlingar skulle påbörjas med grupper som inte associerats med AQIM (U.S Department of State, 2014, s.12). Det bör understrykas att vi inte har lyckats hitta originaldokumentet. Efter den påbörjade implementeringen tillkännagav EU-kommissionen att de var beredda att återkalla bistånd samt sitt humanitära engagemang till landet, men betonade vikten av att Mali fortsätter implementeringen av "Roadmap for Political Transition" (Council of the European Union, 2013, s.2). Kommissarie Andris

Piebalg uttalade sig om återupptagandet av stöd för landet i ett pressmeddelande år 2013:

"Our strategy will be tailor made to the various development needs of the country, while also enabling us to implement the projects gradually; in a way that reflects the Malian authorities' concrete progress in putting in place the transition roadmap and full restoration of the rule of law. On top of assisting the country in restoring democracy and peace, we will focus primarily on social services, governance, decentralisation and supporting the economy. (European Commission E, 2013)"

I samband med att EU planerade att åter stödja landet ekonomiskt anordnade EU tillsammans med Frankrike och de maliska myndigheterna den internationella konferensen "Together for a new Mali" i syfte att engagera det internationella samfundet i landets utveckling. EU, som idag är en av världens största bidragsgivare, gav under konferensen löfte om att bidra med 1,35 miljarder euro i syfte att främja utveckling i landet (European Commission E, 2013). Detta utgör cirka hälften av det totala belopp som utlovades i samband med konferensen (European Union External Action Service, B, 2013). Frankrike är det medlemsland som bidragit mest med en budget på 733 miljoner euro mellan 2014-2018 (Council of the European Union, 2015, s.48). Det bidrag som utlovats har knutits till de maliska myndigheternas förmåga att uppfylla de krav som EU ställt, vilket medfört att EU valt att tillhandahålla biståndet över tid. Målet med EU:s bistånd är att minska fattigdomen i världen och bidra till hållbar utveckling. Detta så att länder kan främjas socialt, miljömässigt och ekonomiskt (EU-upplysningen, 2015). Samtidigt bör det nämnas att, enligt ett forskningsprojekt finansierat av NATO från 2002, används spridande av den liberala demokratin som en form av säkerhetspolicy av västerländska europeiska länder i utrikes- och säkerhetspolitiken. De element som anses mest framträdande i detta är försöken att utveckla liberala demokratiska normer och institutioner i övriga länder, där EU anges som en av de aktörer som bidragit till utvidgningen av den västerländska europeiska säkerhetsgemenskapen genom så kallat "community building" i utrikespolitiken (Luracelli, 2002, s.1-2). Detta kan anses ligga i linje med den syn på unionen som Perry Anderson presenterar i "The New Old World". Författaren hävdar att en kan se på EU som typexempel av "liberal inter-governmentalism" då en av unionens grundläggande uppfattningar är att ökad handel av varor och tjänster mellan länder kommer att leda till ömsesidig marknadsliberalisering samt samordning av policy vilket i sin tur främjar fredliga relationer (Anderson, 2011, s.84).

5.1.1 EU:s strategi för utveckling i Mali

I denna sektion ämnar vi främst redogöra för den strategi för utveckling som EU tillämpat i Sahel-regionen i allmänhet och i Mali specifikt. Vi

ger en kort överblick av de projekt som EU-länder valt att genomföra utanför det europeiska samarbetet.

Flertalet medlemsländer genomför egna projekt i området, exempelvis regionala initiativ som rör säkerhet (Operation Berkane av Frankrike) eller i post-konflikt- och utveckling (Danmarks freds-och stabiliseringsprogram). Enligt Institute for Security Studies, en afrikansk institution som arbetar med att öka den mänskliga säkerheten i världen, består Operation Berkane av en trupp av 3,000 franska soldater och inleddes i augusti 2014 i syfte att motverka terrorism genom att spåra terroristgrupper i Sahel-regionen och hindra dem från att omorganisera sig. Institutionen kritiserar Frankrike då de menar att operationen tydligt visar Frankrikes behov av att bibehålla inflytande i afrikanska regioner samt att de har ett intresse av att involvera sig både militärt och politiskt i landet. Att fokus flyttats till Mali ses som en konsekvens av att franska intressen hotas av AQIM:s närvaro (ISSA, 2014). Av Institute for Security Studies beskrivs Frankrike som en frontfigur i arbetet kring landets utveckling, med militärtrupper på marken och ett långvarigt inflytande regionen. Externa observatörer ifrågasätter dock otydligheten kring Frankrikes motiv och deras ökade nationella militära närvaro (ECDPM, 2015, s.6-7)

I ett dokument publicerat av Europeiska rådet 2015 anges EU:s strategi för utveckling i Sahel-regionen och Mali specifikt. Skapande av en gemensam strategi ansågs av vikt för att uppnå internationellt konsensus samt för att försäkra sig om att man delade samma vision för utvecklingen i området både inom EU och internationellt (ECDPM, 2015, s.3). De projekt som för tillfället implementeras i Mali kan delas in i fyra kategorier: politik och diplomati, säkerhet och rättssäkerhet, utveckling, ”good governance” och inre konfliktlösning samt kamp och prevention mot terrorism och radikaliserings. EU:s strategi i regionen beskrivs av ECDPM som omfattande, där EU använder alla sina verktyg för att uppnå en utveckling mot ett demokratiskt fungerande styrelseskick (ECDPM, 2015, s.6).

5.1.1.1 Politik och diplomati

Pågående projekt inom politik och diplomati fokuserar främst på att bibehålla en politisk dialog mellan EU och den maliska regeringen samt till uppföljning av de biståndskonferenser som genomförts i syfte att samla kapital och stöd till Malis utveckling (Council of the European Union, 2015, s. 32-33). Europeiska rådet betonar vikten av att detta genomförs eftersom det möjliggör för det internationella samfundet att stödja den demokratiska övergången i Mali (Council of the European Union, 2013, s.1). Målen har bland annat varit att befästa den konstitutionella ordningen, uppmuntra till statliga reformer, återställa de demokratiska fundamenten med hjälp av säkerhetsstyrkor samt reformera säkerhetssektorn och policyn inom försvaret. Vidare avser de även att återupprätta en mer inkluderande policy mot norra delarna av Mali och starta fredsförhandlingar med beväpnade grupper i norra Mali samt återuppbygga förtroendet för Mali som stat genom internationella samarbeten (Council of the European Union, 2015, s. 32-33)

5.1.1.2 Säkerhet och rättsäkerhet

Inom säkerhet och rättssäkerhet pågår projekt i syfte att reformera militären samt att implementera ett så kallat "State Building Contract" (Council of the European Union, 2015, s. 33-34). De två militära projekt som redan introducerats, EUCAP (European Conference on Antennas and Propagation) samt EUTM (European Union Training Mission), syftar båda till att ge strategisk rådgivning och träning åt nationella styrkor (European Union External Action A, 2015, s.1), samt att omorganisera de väpnade styrkorna i Mali genom ledarskapsträning och strategisk rådgivning (European Union External Action A, 2013, s.1). EU betonar vikten av utbildning inom mänskliga rättigheter, internationell humanitär lag samt till upprättande av interna lagar som ska öka regeringens kontroll över de militära styrkorna (European External Action B, 2013, s.3). Att stärka samt reformera militären anses av vikt för att återställa både den konstitutionella och demokratiska ordningen samt skapa förutsättningar för långvarig fred, där EU och den maliska regeringen ska förhindra terroristgruppers kontroll över områden i landet. Dessa mål anses kunna nås genom en förstärkt statlig auktoritet i landet, som i sig ska uppnås genom en starkare militär (European External Action Service B, 2015).

Det "State Building Contract" som implementerats i Mali fokuserar på att förbättra den finansiella kapaciteten hos regeringen. Detta anses vitalt att kunna återställa fred och makroekonomisk stabilitet och för att främja utveckling och demokratiskt styrelseskick (ECDPM, 2013, s.7). Här anses det centralt att EU genom budgetstöd stöttar regeringens insatser att säkerställa grundläggande statliga funktioner såsom betalning av statliga löner och förmedling av grundläggande service till befolkningen (ECDPM, 2013, s.1-3).

5.1.1.3 Utveckling, "Good governance" och inre konfliktlösning

Att främja utveckling och minska fattigdomen anses ligga i europeiska invånarens intressen då det skulle innebära en ökad kontroll över flyktingströmmar från området till EU (European Union External Action Service, 2013, s.1-2).

För att återställa statlig närvaro, rättvisa säkerhet och ordning i alla delar av landet bidrar den europeiska utvecklingsfonden, som syftar till att finansiera ekonomisk och social utveckling samt främja regionalt samarbete (European Commission, 2015), med 727,8 miljoner euro. EU ämnar även förbättra matsäkerheten samt förutsättningarna för rent vatten och sanitet. Även här betonar europeiska rådet "State building contract" som verktyg för att främja den strukturella reform som anses behövas i hanteringen av offentliga finanser, kampen mot korruption, sysselsättning och social service. Vidare satsas även ytterligare finansiellt stöd på rättsliga reformer och stöd till decentralisering (Council of the European Union, 2015, s. 36).

5.1.1.4 Kamp- och förebyggande arbete mot extremism och radikaliserings

Kampen mot terrorism som bedrivits i regionen beskrivs som en stark gemensam nämnare mellan EU:s internpolitik och externa åtgärder i

Mali. Åtgärder i syfte att förhindra radikaliserings samt rekrytering av unga har varit centralt, samtidigt som EU:s arbete för statliga reformer och decentralisering betonas (ECDPM, 2015, s.7).

Den europeiska utrikestjänsten anger främst AQIM som ett säkerhetshot mot västvärlden. Terroristgruppen har haft sin tillflykt i de norra delarna av Mali och har tidigare fokuserat på västerländska mål, vilket anses förhindra investeringar i regionen. De har även utropat att de vill hämnas mot Frankrike och övriga europeiska länder som var involverade i Frankrikes intervention i Mali 2013 (Thomson Reuters, 2013, s.14). Enligt en artikel publicerad i Aftonbladet 2013 kan kampen mot terrorism i Mali anses vidare viktigt ur ett europeiskt perspektiv då det bidragit till en ökad organiserad brottslighet som exempelvis lett till att tonvis av kokain exporterats över gränsen från norra Mali till Europa (Aftonbladet, 2013).

5.2 EPA med Västafrika 2014

Ekonomiska partnerskapsavtal (EPA) är avtal som tecknas mellan EU och Afrikanska-, Karibiska- och Stillahavsregioner (ACP). Avtalen har stora ambitioner att utveckla de medverkande länderna ekonomiskt och humanitärt på ett flertal områden. De ska bland annat verka för regional och global integration samt utveckla lagstiftning för att göra utländska investeringar mer attraktiva. Detta ska bidra till fattigdomsbekämpning, öka den ekonomiska utvecklingen samt bidra till hållbar utveckling. För att uppnå detta ska avtalen vara skräddarsydda efter de regionala behoven. EPA är en del av Cotonou-avtalet som undertecknades år 2000. De argument som används i EPA har sin grund i Cotonou-avtalet och syftet med EPA hänvisas således dit (European Commission D, 2013).

Efter över 12 års förhandlingar undertecknades 30 juni 2014 ett EPA mellan EU och ECOWAS, där Mali är ett av medlemsländerna (European Commission A, 2014, s.1). Avtalet går ut på att EU öppnar sina tullar mot Västafrika i utbyte mot att Västafrika under en period om 20 år successivt öppnar sina mot EU (European Commission, 2014, s.2).

Enligt kommissionen är avtalet marknadsekonomiskt fördelaktigt både för EU och ECOWAS då samtliga får ökad handel. Överenskommelsen kommer att minska fattigdom genom en hållbar ekonomisk utveckling som ska generera fler jobb i Västafrika. Enligt kommissionen så tas graden av utveckling i Västafrika hänsyn till då de västafrikanska företagens villkor inom avtalet är mer gynnsamma än de för europeiska motsvarigheter. Detta kan bland annat ske genom att det västafrikanska jordbruket skyddas från europeiska spelare genom att de får behålla sina tullar på detta område (European Commission, 2014, s.2)

17 mars 2014 godkändes ett utvecklingspaket till Västafrika på 6.5 miljarder euro. Det ekonomiska partnerskapsavtalets utvecklingsprogram (PAPED) ska säkerställa att EPA skapar

investeringar i de västafrikanska länderna (European Commission, 2014, s.2).

5.2.1 Kritik mot EPA

5.2.1.1 EU:s förhandlingsövertag

Cotonou-avtalet kan ses som en konsekvens av de brister som fanns i dess föregångare, Lomé-avtalet, som upphörde att gälla år 2000 (CONCORD B, 2015, s.2). Genom Lomé-avtalet fick Västafrikanska stater nästintill tullfri export till EU, utan motsvarande krav på Västafrika. Avtalet för att genom handel utveckla regionen (CONCORD B, 2015, s.1). Detta stred dock mot det regelverk WTO röstade igenom 1994 som godkänner fri-handelszoner, men inte ensidiga frihandelsavtal. Kritiken som riktats mot EU:s agerande är att EU hade möjligheten att be om ett undantag, baserat på Västafrikas svaga ekonomi, liksom de gjort i tidigare fall inom EU. EU bad om en 80-procentig öppning av tullarna mot sin 100-procentiga öppning under loppet av 15 år, när WTO hade accepterat 60 procent över en 25-årsperiod. EU ville vidare liberalisera fler sektorer än WTO föreslagit, något som Västafrika motsatte sig utan resultat (CONCORD B, 2015, s.2).

Många av de västafrikanska länderna, däribland Mali, är utvecklingsländer eller Least Developed Countries (LDCs). Det är inte gynnsamt för dessa länder att underteckna EPA, enligt kritiker, eftersom att de har en mer fördelaktig överenskommelse genom Everything But Arms Agreement (EBA). EBA har möjliggjort tullfri tillgång till den europeiska marknaden sedan 2001 för samtliga LDC:s. Avtalet gäller alla typer av varor förutom vapenhandel (European Commission B, 2013). EU har hotat de icke-utvecklingsländer med att ta bort de förmåner de tidigare fått och återinför istället tullar in till EU. (CONCORD B, 2015, s.2) Mali och resterande LDC:s får dock fortfarande nyttja EBA (ICTSD, 2014). Icke-utvecklingsländer hotas alltså nu att förlora den fria rörligheten av kapital mellan dem och EU. Om hela regionen istället setts som en LDC-region skulle en EPA inte behövas, istället skulle alla anslutas till EBA (CONCORD B, 2015, s.3).

Hur väl EPA kommer nå de utvecklingsmål som EU satt upp är dessutom tveksamt. I Västafrika har ingen konsekvensanalys av EPA gjorts som styrker detta. De analyser som gjorts är mer än tio år gamla och anses därför vara bristfälliga (CONCORD B, 2015, s.4). Det finns alltså inte goda belägg för att EU genom EPA kommer kunna utveckla Mali som det var tänkt.

5.2.3.2 Regional integration förhindras

Den regionala integrationen i Västafrika är oerhört låg. Mellan 2011-2012 var den interna handeln i regionen mindre än 9 % av den totala handeln i dessa länder, internationell handel inkluderad. Om EU hade

prioriterat ECOWAS:s intressen hade unionen gjort större kraftansträngningar för att öka den regionala integrationen genom att tillåta de inhemska industrierna växa sig starka nog att klara sig i mot europeiska konkurrenter, menar kritiker. Det finns även en risk för att den regionala handeln kommer att lida av handelsavtalet till förmån för EU:s import. Detta påverkar givetvis även Mali vars ekonomi är beroende av jordbruk. Att konkurrera med EU:s jordbruksimport blir således problematiskt för Mali. Mali är liksom sina grannländer beroende av den regionala integrationen och är känslig för starkare industrier utifrån, enligt kritiker (CONCORD B, 2015).

PAPED är ett biståndspaket ska hjälpa Västafrika att få ekonomiska fördelar av EPA genomför att bland annat ge ersättning för de skattemedel och tullinkomster som uteblir då EPA implementeras. Ersättningen är dock för låg. Trots att Västafrika uppskattas behöva 9.5 miljarder euro ligger ersättningen på endast 6.5 miljarder euro. Vidare är de legala skyldigheterna högre för de Västafrikanska länderna att ta ner sina tullar än för EU att ge ersättning genom PAPED. Ersättningen är heller inte ett nytt tillskott, utan har planerats av European Development Fund (EDF) sedan tidigare. De beräknade tullförlusterna är betydligt högre än bidragen PAPED ger.

5.2.3.3 Skatteminskningar och jordbruk

EPA skyddar 18 % av produkter inom ECOWAS som anses vara känsliga produkter, varav en stor del av dessa är jordbruksprodukter. (CONCORD B, 2015, s.5) I Mali står jordbruk för 38% av BNP och 80% av arbetskraften i Mali arbetar inom denna sektor (CIA world factbook). Jordbruksindustrin är en central del av Malis näringsliv. Då Mali är beroende av jordbruk för sin överlevnad kan detta område anses vara känsligt för konkurrens. Kritiker menar att det uppstår problem när import av jordbruksråvaror blir liberaliserat i samband med att EPA implementeras, eftersom konsekvensen blir att konkurrensen blir ojämlig, eftersom EU:s jordbruksindustri är mer utvecklad än Malis (CONCORD B, 2015, s.6). Detta kan leda till oerhörda svårigheter för Mali. Vidare skapas ojämlig konkurrens då EU använder sig av subventioner under Common Agricultural Policy (CAP) som tillåter EU att sälja jordbruksprodukter under kostnadspriset. Detta trots att EU säger att de inte använder sig av exportsubventioner (CONCORD B, 2015, s.6) Detta anses påverka Malis jordbruksinkomster negativt. Vidare kommer Mali inte längre att kunna använda sig av exportskatt för att stödja utvecklingen av tillverkan av råmaterial i och med implementeringen av EPA. Detta leder till en skatteförlust och en förlorad chans att utveckla den inhemska industrin (CONCORD B, 2015, s.6).

5.2.3.4 Malis förlorade autonomi

Kritik har även riktats mot att EPA förhindrar Malis möjligheter att utveckla en egen handelspolitik som kan gynna befolkningen, vilket anses minska Malis autonomi i världsekonomin. Stora skatteintäkter som kan bistå utvecklingen av landets ekonomi försvinner också. Mali blir exempelvis av med förmågan att undvika att dumpning sker i

landet i och med implementeringen av EPA. EPA godkänner användandet av protektionistiska metoder för att undvika dumpning, dock måste det först bevisas att detta sker, vilket Mali är oförmögen att göra. I teorin kan alltså Malis inhemska industri skydda sig, men i praktiken tycks det vara ytterst osannolikt (CONCORD, B, 2015, s.7).

6 Världssystemteoretisk analys och kritik av EU:s relation till Mali

Genom att applicera developmentalism och världssystemteori på det empiriska material som presenterats, ämnar vi i detta kapitel undersöka hur dessa teorier kan förklara och kritisera relationen mellan EU och Mali. I vår analys kommer vi att argumentera för att de centrala begrepp inom världssystemteori såsom världsekonomi, hegemoni och centrum-periferi är fruktbara för förståelsen av relationen mellan EU och Mali. Därefter kommer developmentalismen att appliceras på EU:s agerande i landet, varpå vi avser att föra en diskussion kring hur detta kan kritiseras utifrån ett världssystemteoretiskt perspektiv.

6.1 Världsekonomi

EU:s agerande i Mali ger tydliga indikationer på att den liberala kapitalismen är den världsekonomi som definierar dagens världssystem. Vikten av en gemensam strategi och främjande av en liberal demokratiutveckling i landet beskrivs som något som applicerats för att uppnå internationell konsensus, där det internationella samfundet uppmanats till att stödja samt övervaka den demokratiska utvecklingen i Mali. EU beskriver även AQIM:s försök att röra sig bort från den liberaldemokratiska ordningen som ett hot mot internationell säkerhet och fred, vilket implicerar att det även utgör ett hot mot den rådande världsekonomin. En kan således hävda att EU utgår från att de värderingar som präglar unionen är universella, där strävan efter demokrati och marknadsekonomi står i fokus. Detta blir tydligt även om en ser till EPA, vars grundläggande principer präglas av den kapitalistiska världsordningen, där hållbar ekonomisk utveckling och marknadsekonomi är grundbultarna i avtalet.

Den nuvarande ekonomiska cykeln kan anses vara präglad av neoliberala värden och global finansiell liberalisering. I och med implementeringen av EPA, där EU ämnar främja transnationell handel genom att avlägsna handelsbarriärer mellan unionen och Mali, kan vi se bevis för finansiell liberalisering. Att minska statens kontroll över marknaden kan även anses överensstämma med neoliberala värderingar som står i motsats till statliga interventioner i marknadskrafter, vilket samspelar med den rådande ekonomiska cykeln.

6.2 Hegemoni

Wallerstein definierar hegemoni som förmågan att införa egna regler, villkor och värderingar på det mellanstatliga systemet och på så sätt skapa de förutsättningar för den världspolitiska ordningen som hegemonen anser önskvärt. Att EU är den rådande hegemonen i världssystemet kan ses utifrån dess relation till Mali genom bland annat viljan att implementera ”Roadmap for Political Transition” som enligt U.S department of State syftar till att befästa den demokratiska ordningen, som EU som hegemon förespråkar. EPA fastställer vidare EU:s hegemoni i och med att avtalets grundstenar är fri marknad och ekonomisk utveckling, vilket Mali accepterar när de undertecknar avtalet. EU som hegemon bestämmer vidare grundförutsättningarna för relationen genom sitt förhandlingsövertag i diskussionerna kring EPA.

EU:s ställning som hegemon kan vidare uppfattas genom hur EU reagerade både militärt och politiskt mot AQIM:s annektering av de norra delarna av Mali. Försöken att implementera sharialagar i regionen kan anses stå i vägen för den ”liberal inter-governmentalism” som Perry Anderson hävdar präglar unionen och som EU önskar införa i Mali. En övergång till ett alternativt statskick med avvikande värderingar kan tänkas inskränka på EU:s inflytande i regionen. Därmed undergrävs också unionens möjlighet för utvecklingsarbete och eventuell marknadsliberalisering i Mali.

Här kan en dra paralleller till det koloniala systemet, där Wolff menar att kolonialism var ett sätt för kapitalistiska stater att hävda sin egen position som hegemon genom att omorganisera samhällen efter sina egna värderingar. Utifrån detta kan en tolka EU:s motstånd till AQIM som viljan att öka sitt eget inflytande, samt befästande av sin ställning som hegemon. Detta blir problematiskt då Wolff menar att en sådan relation kommer att leda till ett ojämlikt maktförhållande, en centrum-periferi relation, som ger centrumstater ett politiskt och ekonomiskt maktövertag. Å andra sidan kan vi inte bortse från att AQIM uttalat direkta hot mot medlemsstater inom EU. Samtidigt står detta ej i motsättning till teorin då ett hot mot stater även kan tolkas som ett hot mot den ställning de innehar på den världspolitiska arenan, där spridning av kriminell aktivitet till Europa kan anses problematiskt ur perspektivet att det undergräver samhällskontraktet som Europas staters stabilitet vilar på.

EU anser att det är av vikt att stärka den maliska regeringens suveränitet i landet samt regeringens kontroll över territoriet. Detta för att minska spill-over effekter på exempelvis migration, där EU argumenterar för vikten av att minska flyktingströmmarna från regionen till Europa. Detta befäster gränsen mellan centrum och periferi, där det blir tydligt att det finns incitament att stärka sig själv gentemot periferin möjligtvis för att stärka sin position på den världspolitiska arenan och behålla sin ekonomiska och politiska makt i världsekonomin.

6.3 Centrum-Periferi

Wolff menar att ojämlikheten mellan stater i det internationella systemet idag dels har sin grund i det koloniala arvet. Mali har en stark kolonial koppling till EU då landet var en av Frankrikes forna kolonier. Frankrikes starka intresse för Mali syns bland annat i deras bidrag med cirka hälften av den summan av det bistånd som EU utlovade till Mali 2013, av franska militära operationer i landet samma år och deras ställning som stor långgivare till landet och där Frankrike dessutom flera gånger gett skuldlättnader till Mali. Detta intresse kan ses i ljuset av det koloniala arvet. Detta kan anses problematiskt då ett fortsatt starkt franskt inflytande i regionen, i samarbete med EU, i teorin kan tänkas upprätthålla den ojämlika centrum-periferi relation som etablerades under kolonialtiden. Malis låga autonomi gjorde även myndigheterna beroende av Frankrikes militära stöd för att återta kontrollen över sitt territorium, där Frankrikes militära kapacitet gjorde dess stöd nödvändigt. Utifrån detta går det att se att en ojämlik centrum-periferi relation återfinns där EU och därmed även Frankrike har ett maktövertag där de kan bestämma villkoren för samarbete, vilket således innebär att EU:s position som hegemon befästs.

EU:s roll som centrum-stat i relation till Mali har sin grund i att EU:s politiska och ekonomiska maskineri anses stabilt och välutvecklat (Tallberg 2013, s.13). Den starka ekonomiska och politiska ställning EU besitter kontrasterar djupt mot Malis brister på samma områden. Mali har, till skillnad från EU, under större delen av sin moderna historia haft ett styrelseskick som präglats av korrupktion och instabilitet. Malis svårigheter att kontrollera sitt territorium tyder vidare både på låg autonomi och svag statlig kontroll. De återkommande upproren inom landet samt den politiska marginaliseringen av befolkningen i norr indikerar dessutom att det finns en svag nationell identitet, där befolkningen saknar en gemensam föreställning om vad staten representerar och bör ha för roll i samhället. Bilden av Mali som ett land kännetecknat av instabilitet och politisk kraftlöshet förstärks ytterligare av landets rådande ekonomiska situation där staten är beroende både av bistånd och av EU:s budgetstöd för att kunna försörja befolkningen. Malis ställning som periferi-stat syns även tydligt i deras industri då landet är beroende av jordbruk och export av råvaror, där 80 % av den inhemska arbetskraften arbetar med detta. EU å sin sida präglas av en stark industri på de flesta områden. Detta sammantaget ger en tydlig bild av att förhållandet mellan Mali och EU präglas av en centrum-periferi relation.

EU kan använda sig av de förmåner de besitter i och med sin status som centrumstat både i den politik som förts i regionen och genom det ekonomiska avtalet EPA. EU är den aktör som till stor del varit drivande för de villkor som gällt både politiskt och ekonomiskt, vilket exemplifieras både i EU:s förhandlingsövertag inom EPA och implementeringen av "Roadmap for Political Transition". Detta möjliggörs enligt världssystemteori av det starka maskineri som EU

besitter, ett maskineri som gör att förmågan att använda världsmarknaden för egna intressen är betydligt större än det är för Mali.

Det går att tolka EU:s utformning av EPA som ett medel att behålla den rådande maktbalansen i centrum-periferi relationen mellan Mali och EU. Kritiker menar att den regionala integrationen och de skyddstullar som Mali behöver för att utveckla sin industri försvagas när EPA undertecknas, alltmedan EU:s industrier paradoxalt nog växer sig starkare som en konsekvens av avtalet. Genom att använda sig av denna politik behåller EU den struktur som funnits sedan tidigare, där EU:s marknad är starkare än Malis. EU värnar om marknadsekonomi så länge som den egna industrin gynnas, vilket världssystemteori beskriver och kritiserar. Mali hade gynnats mer och kunnat bli en starkare ekonomi om EU satsat på att stärka den regionala integrationen, innan Mali liberaliserade sin handel mot EU. EU argumenterar visserligen för att de värnar om regional integration och att den övergångsperiod under vilken tullarna ska sänkas är tillräckligt lång för att Malis industri ska bli stark nog att konkurrera med EU:s. Här är meningsskiljaktigheterna uppenbara. Beroende på vad en förutspår är konsekvenserna av EPA blir tolkningen av dess syfte ytterst olika.

Genom EPA förlorar Mali vidare sin självständiga förmåga att styra sin handelspolitik och erhålla skatteintäkter för att utveckla industrin. Detta för att i utbyte få tillgång till en större marknad och växa ekonomiskt. Problem kvarstår dock när antidumpningsmedlen som beskrivs i EPA troligtvis inte kan användas praktiskt då Mali inte ha de verktyg de behöver för att kunna bevisa att dumpning sker, och således inte kan skydda sig med tullar mot sådana hot. Mali kan inte självständigt ändra sin handelspolitik utan använder sig av den politik som EU anser är bäst lämpad. Detta skapar förutsättningar för EU att som centrum-stat utnyttja Malis position som periferi-stat.

Enligt världssystemteori går det inte att analysera ett lands interna problem utan att ta hänsyn till landets position i världssystemet. Det faktum att EU väljer att satsa kapital för att främja demokratisering i region kan ses som ett sätt att skapa stabila institutioner och öppna marknaden i syfte att göra direkta investeringar i området möjliga. Det finns ett tydligt intresse för de råvaror och tillgångar som finns i Mali och landets grannländer, vilket det franska företaget Arveda som utvinna uran i Niger exemplifierar. Genom att utveckla Malis institutioner och förbättra förutsättningarna för handel stärks EU:s möjlighet att utnyttja Mali som periferi-stat. De politiska problem som råder i Mali kan således delvis förklaras av landets marginaliserade utrymme i världsekonomin.

6.4 Developmentalism

Denna sektion ämnar argumentera för att EU använder sig av en form av developmentalism i sin relation till Mali. Nedan följer en redogörelse över de aspekter av developmentalism som vi anser kan appliceras på EU:s agerande i regionen.

Det går att argumentera för att EU som hegemon i världssystemet formulerar en idealtyp som unionen sedan förväntar sig att Mali ska följa. Detta exemplifieras i EU:s ”State Building Contract” som implementerats i Mali, vars syfte är att skapa makroekonomisk stabilitet och ett demokratiskt styrelseskick genom att säkerställa liberala statliga institutioner. EU:s utvecklingspolitik handlar i hög grad om att utforma Malis institutioner så de efterliknar den europeiska modellen, vilket vi kan se på de satsningar som gjorts för att främja decentralisering och stärka statliga institutioner. Dessa satsningar kan anses representera delar av EU:s idealtyp då de samstämmer med EU:s liberala värdegrund. Att arbeta för att Mali på detta vis ska förändra sin ekonomiska och politiska kultur kan ses som en typ av kulturinlärning. EU:s utvecklingsstrategi kan anses vara präglad av developmentalistiska metoder då Malis utveckling och modernisering beskrivs som utbytet av Malis nuvarande system till EU:s idealtyp.

Även genom implementeringen av EPA går det att uppfatta att EU använder sig av kulturinlärning. EPA bidrar till marknadsliberalisering mellan EU och Mali, vilket går att tolka som att EU vill att Mali ska utvecklas även ekonomiskt i samma riktning som EU. Developmentalismen menar att entreprenöranda och liknande värden som utvecklade länder innehar ska spridas till underutvecklade länder. Detta exemplifieras inom EPA då avtalet ska leda till att mer jobbskapande, vilket implicerar att egenskaper så som entreprenöranda bör alstras i Mali.

Bevis för att kulturinlärning och spridningsmetoden används av EU kan uppfattas implementeringen av det styrelseskick som EU anser är bäst lämpat i Mali. I samband med att EU drog tillbaka sitt humanitära stöd till regionen, vilket gjorde att Mali hamnade på gränsen till en humanitär kris, tilläts ECOWAS att överföra den politiska makten i landet till en provisorisk regering vars uppdrag var att genomföra demokratiska val. Genom att acceptera ”Roadmap for Political Transition” så erhöll Mali återigen ekonomiskt stöd, om de fortsatte följa den idealtyp som EU ansåg lämplig. En kan således hävda att EU använde sig av kulturinlärning när unionen straffade Malis agerande som ansågs avvika från demokratiska normer EU som hegemon ansåg bör följas.

Kulturinlärning kan också appliceras på EU:s militära projekt i Mali. Den träning, rådgivning och utbildning EUCAP och EUTM organiserat i Mali kan ses som ytterligare ett sätt att befästa liberala värderingar. Utbildning inom mänskliga rättigheter, som är en av grundpelarna inom den liberala demokratin, och internationell humanitär lag i syfte att befästa den konstitutionella och demokratiska ordningen kan i hög grad anses vara i linje med implementering av den idealtyp som EU förespråkar.

6.5 Kritik mot EU:s agerande ur ett världssystemteoretiskt perspektiv

Hur kan en då kritisera relationen mellan Mali och EU genom applicering av världssystemteori? Världssystemteori ställer sig kritisk till den typ av agerande som används inom developmentalismen. Genom att se EU:s agerande i Mali som ett uttryck för developmentalismen ämnar vi således framföra kritik mot unionens agerande med en världssystemteoretisk utgångspunkt.

Mali är ett underutvecklat land med stora ekonomiska problem. Landet livnär sig på jordbruk och resterande industri är nästintill obefintlig. Detta är en bild som skiljer sig väsentligt från EU:s starka ekonomiska maskineri. Genom att använda developmentalistiska metoder använder EU en slags kulturell och ekonomisk imperialism, där EU ses som en förebild som Mali bör rätta sig efter. Detta är problematiskt eftersom Mali har helt andra förutsättningar än EU hade när dess medlemsländer industrialiserades och utvecklade sin ekonomiska ställning. EU vill att Mali ska anpassa sig till det rådande kapitalistiska världssystemet, vilket blir problematiskt eftersom detta system, enligt världssystemteorin, endast fungerar om det finns periferistater som kan utnyttjas. Mali har inte möjligheten att utvecklas till ett land som kan nyttja det kapitalistiska systemet, särskilt med tanke på hur EPA utformats för att sätta Mali i en situation där landet utsätts för ojämlig konkurrens. EU:s utvecklingsstrategi kan därför ses som ett medel för att befästa den beroendeställning Mali sedan tidigare har till unionen.

Användandet av developmentalistiska metoder av EU kan kritiseras eftersom EU inte tar hänsyn till sin relation till Mali i sitt utvecklingsarbete, utan istället använder sig av metoder som stärker skillnader mellan de båda. Mali ska bli mer som EU genom att lära sig hur EU fungerar och således rätta sig efter EU:s värderingar och styrelsesätt, eftersom att Malis styrelseskick är så i grunden olik EU:s. Detta synsätt rättfärdigar det fortsatta användandet av vad som kan liknas vid imperialistiska metoder, där EU som centrumstat bestämmer över hur Mali bör agera. EU:s och Malis gemensamma historia eller deras avvikande förutsättningar tas inte hänsyn till i utformningen av utvecklingsarbetet. Detta gör att satsningarna i Mali kan verka ogenomtänkta och dåligt anpassade efter Malis behov. Detta belyses då EU inte gjort aktuella studier över hur EPA kommer påverka Mali, utan hänvisar istället till studier som gjorts för över tio år sedan. Med dessa developmentalistiska metoder blir det därför tveksamt att de utvecklingsmål som satts kommer att kunna nås. Det blir således rimligt att tro att en annan form av utvecklingsarbete krävs för att Mali ska nå de mål landet strävar efter.

Kritik mot EPA ur ett världssystemteoretiskt perspektiv belyser att de som gagnas av avtalet i slutändan är EU:s industrier. Malis industri är outvecklad och kritiker menar att öppningen av tullar mot EU sker i alldeles för hög takt. Det som låter som ett marknadsekonomiskt argument för Malis ekonomiska utveckling kommer istället att leda till

att EU:s industri gynnas av avtalet, alltmedan Malis ekonomi försvagas. I och med implementeringen av EPA skapas även något som kan anses vara unequal exchange, då EU kan sälja jordbruksprodukter under kostnadspriset. Detta skapar en ojämlik konkurrens mellan EU och Mali. Detta agerande kan förklaras av världssystemteori där, enligt Wolff, multinationella företag i dagens kapitalistiska världssystem behöver utnyttja tredje världens marknader och framförallt resurser på grund av den stigande konkurrensen på världsmarknaden. Att EU hävdar att deras bistånd syftar till att skapa hållbar social och ekonomisk utveckling kan vidare anses stå i motsättning till Wolffs uppfattningar om den kapitalistiska marknaden. Där betonar han dess oförmåga att bidra till simultan utveckling då teorin i sig drar fördel av ojämlikheterna mellan centrum och periferi. EU:s agerande kan således kritiseras för att vara utnyttjande i relationen till Mali, vilket tyder på att unionen inte sätter social- och ekonomisk utveckling främst.

EU:s agerande i relation till Mali kan vidare kritiseras ur ett världssystemteoretiskt perspektiv gällande förhandlingarna rörande EPA. Det finns belägg för att EU hade förhandlingsövertag på detta område, där EU:s incitament stod högre än ECOWAS. Detta syns i EU:s vägran att göra Västafrika till en LDC-zon och på så vis förhindra att alla medverkande länder nyttjar EBA. De länder som inte ville underteckna avtalet hotades dessutom med att de skulle förlora sina ekonomiska fördelar i relation till EU. Detta är problematiskt för Mali eftersom EPA förhindrar regional utveckling och på så vis Malis industris utveckling, som hade kunnat gynnas av en EBA-zon. Vidare blir det tydligt eftersom att EU förhandlade fram att öppningen av ECOWAS tullar skulle ske i större omfattning och i snabbare takt än vad WTO hade förespråkat. Kritiker menar att öppnandet av tullar på det här sättet är skadligt för hela regionens ekonomiska utveckling, och att det kommer slå hårt mot Malis utvecklade industri. EU tacklar kritiken genom att de ger ersättning för tullminskningarna genom PAPED, dock är denna ersättning, som tidigare nämnts, för låg och kommer inte fullständigt ersätta Malis förluster. Detta påvisar att EU, som centrumstat, har maktövertag över periferistater.

EU förhandlade i EPA fram ett avtal som gynnar sin egen industri och som på sikt kommer skada Malis. Det görs inget långtgående åtagande för att hjälpa Mali utveckla sin industri och bli konkurrenskraftig. De åtaganden som EU gör här visar tydligt på att det är EU:s ekonomiska utveckling och fortsatta makt som centrum-stat som vinner på denna politik. Att EPA skapar hållbar ekonomisk utveckling som ska leda till att Mali får en starkare industri kan alltså motbevisas. Detta är problematiskt eftersom att de officiella argumenten för EU:s utvecklingspolitik i Mali inte överensstämmer med verkligheten, om en accepterar de kritiska röster som lyfts fram i denna uppsats.

7 Slutsats

Vår studie har behandlat EU:s strategier för ekonomisk- och politisk utveckling i Mali. Vi har ämnat kritiskt granska, tolka och förklara det engagemang som lett till de omfattande satsningar som skett i landet. Som tidigare nämnt har denna uppsats inte som ambition att blotta de egentliga motiv som legat bakom EU:s agerande, utan snarare att presentera en kritisk förklaring. I detta avslutande kapitel kommer vi att sammanfatta och avrunda de resonemang och argument som förts i syfte att besvara studiens huvudsakliga syfte:

“Hur kan EU:s utrikespolitiska strategi för utveckling i Mali förstås och kritiseras genom applicering av världssystemteori?”

Utifrån det världssystemteoriska perspektiv som applicerats på EU:s utrikespolitiska strategi gällande Mali anser vi att det går att finna belägg för att EU:s agerande präglas av dess position som hegemon i den rådande världsekonomin, samt att relationen mellan EU och Mali kan förstås som en centrum-periferi relation. Detta har resulterat i att EU utövar inflytande till fördel för sina egna intressen istället för att främja Malis. De officiella argument som framlagts av EU rörande utvecklingsstrategin fokuserar på att Mali ska stärkas som stat, både ekonomiskt och politiskt. Den tolkning vi framställt med hjälp av världssystemteori motsätter sig dock detta. Genom analysen kan vi se att teorin hävdar att EU:s agerande istället fokuserar på att stärka sin status i relation till Mali och på den världspolitiska arenan. Enligt denna tolkning använder EU sig av kulturinlärning genom att sätta press på Mali att utveckla sin stat i en liberal riktning som EU anser passande för sina mål. Enligt världssystemteori görs detta alltså inte, som EU själv hävdar, för att stärka Mali, utan för att befästa sin egen ställning som hegemon samt Malis beroendeställning till EU som centrumstat. EU:s maktövertag kan ses i ljuset av den rådande världsekonomin, kapitalismen, som är oförmöget att bidra till en simultan utveckling och således till viss del grundar sig på att det finns stater i periferin som centrumstater kan nyttja för att främja sin egen position, enligt världssystemteorin.

Genom att applicera världssystemteori går det att rikta åtskillig kritik mot EU:s handlande i Mali. Analysen som framlagts har gett en tolkning av EU:s utvecklingspolitik, vilken står i kontrast till EU:s officiella argument och rättfärdigande för detta handlande. EU kan således kritiserars för att inte agera i samspel med de värderingar de målar upp för omvärlden, exempelvis kring ekonomisk utveckling i utvecklingsländer, då världssystemteorin ser EU:s agerande som styrt av en vilja att stärka sig själv i den rådande världsordningen.

Developmentalismen är vidare problematiskt ur detta synsätt då den rättfärdigar en form av ekonomisk och politisk imperialism, vilket tar sig uttryck i de avtal och strategier som implementerats och som är tydligt utformade efter EU:s demokrati- och liberaliseringskrav. Detta kan anses problematiskt då imperialistiska metoder kan anses stå i motsättning till EU:s främjande av hållbar ekonomisk- och social utveckling, och följaktligen förhindra ett effektivt utvecklingsarbete.

7.1 Vidare forskning

Vår studie berör ett relativt outforskat område, vilket ger goda förutsättningar för vidare undersökning. Denna uppsats kan inte sägas ge en fullständig bild av vare sig EU:s relation till Mali eller applicering av världssystemteori på den rådande världspolitiska ordningen. Världssystemteori innehar ett intressant perspektiv på hur världen är beskaffad, vilken står i motsättning till hur bland annat EU väljer att beskriva den. Detta sammantaget leder oss till att anse att vidare analys på dessa områden som värdefullt inom framtida forskning.

8 Referenslista

8.1 Tryckt material

Anderson, Perry, 2011. *The new old world*. London: Verso

Esaiasson, Peter – Giljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2012. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik.

Berberoglu, Berch. 1992. *The Political Economy of Development*. State University of New York.

Burchill, Scott. 2013. Liberalism. I Scott Burchhill och Andrew Linklater (red.). *Theories of International Relations*, femte upplagan, 217-240. New York: Palgrave Macmillan.

Tallberg, Jonas, 2013. *EU:s politiska system*. Lund: Studentlitteratur.

Wallerstein, Immanuel, 1979. "The present state of the debate on world inequality" i Wallerstein, Immanuel (eds), *World Inequality*. Québec: Black Rose Books.

Wolff, Richard D, 1979. "Hegemonic powers in the contemporary world" i Wallerstein, Immanuel (eds), *World Inequality*. Québec: Black Rose Books.

8.2 Elektroniska källor

Areva, Hemsida, [elektronisk] 2015. Corporate Governance. Tillgänglig: <http://www.areva.com/EN/group-3267/governance-ensuring-the-efficiency-of-a-major-player-in-nuclear-energy-and-renewables.html> Hämtdatum: [2015-05-04]

Babones, Salvatore, 2015. *What is world-systems analysis? Distinguishing theory from perspective* [elektronisk]. <http://the.sagepub.com/content/127/1/3.full.pdf+html>. Hämtdatum: [2015-04-28]

BBC News, Hemsida, [elektronisk] 2015. Mali country profile - Overview. Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/world-africa-13881370> Hämtdatum: [2015-04-28]

Blair, David, 2012. Northern Mali risks starvation thanks to al-Qaeda, drought and no aid. *The Telegraph* [elektronisk]
Tillgänglig: <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/africaandin-dianocean/mali/9392368/Northern-Mali-risks-starvation-thanks-to-al-Qaeda-drought-and-no-aid.html> Hämtad: [2015-04-27]

Central Intelligence Agency, Hemsida, [elektronisk] 2015. Economy - overview. Tillgänglig: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ee.html> Hämtdatum: [2015-05-02]

CONCORD, A. Hemsida, [elektronisk] 2015. About Us. Tillgänglig: <http://www.concordeurope.org/about-us> Hämtdatum: [2015-04-29]

CONCORD, B. Hemsida, [elektronisk] 2015. THE EPA BETWEEN THE EU AND WEST AFRICA: WHO BENEFITS? Tillgänglig: <http://afrikagrupperna.se/wp-content/uploads/2015/04/CONCORD.pdf>
Hämtdatum: [2015-04-29]

Council of the European Union, 2013. *Council conclusions on Mali* [elektronisk]
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135522.pdf. Hämtdatum: [2015-04-29]

Council of the European Union, 2015. *Council conclusions on the Sahel Regional Action Plan 2015-2020* [elektronisk]
http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/04/st07823-en15_pdf/. Hämtdatum: [2015-04-21]

European Centre for Development Policy Making, 2013. *The EU's State Building Contracts* [elektronisk] <http://ecdpm.org/wp-content/uploads/BN-60-EU-State-Building-Contracts-Assistance-to-Fragile-States.pdf> Hämtdatum: [2015-04-29]

European Centre for Development Policy Making, 2015. *Avant la lettre? The EU's comprehensive approach (to crises) in the Sahel* [elektronisk]. <http://ecdpm.org/wp-content/uploads/BN-75-EU-Comprehensive-Approach-Sahel-February-2015.pdf>. Hämtdatum: [2015-05-02]

European Commission, A. Hemsida, [elektronisk] 2013. EU resumes its development cooperation with Mali. Tillgänglig: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-109_en.htm Hämtdatum: [2015-04-26]

European Commission, B. Hemsida, [elektronisk] 2013. Everything but Arms (EBA) - Who benefits? Tillgänglig: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/april/tradoc_150983.pdf Hämtdatum: [2015-04-18]

European Commission, C. Hemsida, [elektronisk] 2013. International donor conference: €3.25 billion mobilised by international community to rebuild Mali. Tillgänglig: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-429_en.htm Hämtdatum: [2015-04-18]

European Commission D. Hemsida, [elektronisk] 2013. Economic partnerships. Tillgänglig: <http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/development/economic-partnerships/> Hämtdatum: [2014-05-22]

European Commission, E. Hemsida, [elektronisk] 2013. The EU strengthens its joint development strategy in Mali and steps up its response. Tillgänglig: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-157_en.htm Hämtdatum: [2014-05-22]

European Commission. Hemsida, [elektronisk] 2014. Economic Partnership Agreement with West Africa - Facts and figures. Tillgänglig: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/july/tradoc_152694.pdf Hämtdatum: [2014-05-22]

European Commission, Hemsida, [elektronisk] 2015. European Development Fund (EDF). Tillgänglig: https://ec.europa.eu/europeaid/funding/about-funding-and-procedures/where-does-money-come/european-development-fund_en Hämtdatum: [2014-05-14]

European Parliament, Hemsida, [elektronisk] 2013. European Parliament resolution of 13 June 2013 on the reconstruction and democratisation of Mali. Tillgänglig: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0281+0+DOC+XML+V0//EN> Hämtdatum: [2015-04-28]

European Union External Action Service, A, 2013 [elektronisk] *EU Training Mission in Mali (EUTM Mali)* http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/sede/dv/sede012313eutmmalifactsheet_/sede012313eutmmalifactsheet_en.pdf

European Union External Action Service, A, 2015. *The EUCAP Sahel Mali civilian mission* [elektronisk].

http://eeas.europa.eu/csdp/missions-and-operations/eutm-mali/pdf/factsheet_eutm_mali_en.pdf Hämtdatum: [2015-05-07]

European Union External Action Service, B, Hemsida [elektronisk] 2015. The European Union and the Sahel - fact sheet. Tillgänglig: http://eeas.europa.eu/factsheets/news/sahel-european-union-factsheet_en.htm Hämtdatum: [2014-04-26]

European Union External Action Service, B, 2013. *Strategy for Development and Security in the Sahel* [elektronisk]. http://eeas.europa.eu/africa/docs/sahel_strategy_en.pdf. Hämtdatum: [2015-04-21]

Europeiska kommissionen, 2014. *Humanitärt bistånd och civilskydd* [elektronisk]. http://europa.eu/pol/pdf/flipbook/sv/humanitarian-aid_sv.pdf Hämtdatum: [2015-04-21]

Europe's world, Hemsida, [elektronisk] 2014. Why the Sahel urgently needs an EU backed security framework. Tillgänglig: <http://europesworld.org/2014/01/15/why-the-sahel-urgently-needs-an-eu-backed-security-framework/#.VTYJ8628PG> Hämtdatum: [2015-05-04]

EU-upplysningen, Hemsida, [elektronisk] 2015. EU:s bistånd ska bidra till hållbar utveckling. Tillgänglig: <http://www.eu-upplysningen.se/EU-i-Varlden/EUs-bistandspolitik/> Hämtdatum: [2015-05-05]

Factba, Hemsida, [elektronisk] 2015. Country Facts - Mali. Tillgänglig: <http://www.factba.se/handbook-page.php?id=990300> Hämtdatum: [2015-05-02]

Global research, Hemsida, [elektronisk] 2013. Is the French Invasion of Mali tied to a Colonial War for Uranium? Tillgänglig: <http://www.globalresearch.ca/is-the-french-invasion-of-mali-tied-to-a-colonial-war-for-uranium/5321133> Hämtdatum: [2015-05-04]

Hall, Thomas D, 1996. *The World-System Perspective: A Small Sample from a Large Universe* [elektronisk] <http://eds.a.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?sid=1ff7a23d-1074-4e47-9c28-60854c00c80c%40sessionmgr4002&vid=12&hid=4213> Hämtdatum: [2015-04-29]

Institute for Security Studies, Hemsida, [elektronisk] 2014. Operation Barkhane: a show of force and political games in the Sahel-Sahara. Tillgänglig: <http://www.issafrica.org/iss-today/operation-barkhane-a-show-of-force-and-political-games-in-the-sahel-sahara> Hämtdatum: [2015-05-03]

International Monetary Fund, Hemsida, [elektronisk] 2015. Debt Relief Under the Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative. Tillgänglig: <http://www.imf.org/external/np/exr/facts/hipc.htm>
Hämtdatum: [2015-05-03]

Klak, Thomas, 2014. [elektronisk] World-systems theory - Core, semiperipheral and peripheral regions. In *The Companion to Development Studies, third Edition*. Ed. Desai, Vendana och Potter, Rob. Routledge, New York. Tillgänglig: [http://reader.ebib.com/\(S\(fljqhz0fstl04jtt453t0rlh\)\)/Reader.aspx?p=1656758&o=103&u=6HAhrKBwXD5ILMJOJ3atQ%3d%3d&t=1430557833&h=33E6D217D3BD4D1BD926D8EF21F8BB22AF191B67&s=36012401&ut=233&pg=1&r=img&c=-1&pat=n&cms=-1&sd=2#](http://reader.ebib.com/(S(fljqhz0fstl04jtt453t0rlh))/Reader.aspx?p=1656758&o=103&u=6HAhrKBwXD5ILMJOJ3atQ%3d%3d&t=1430557833&h=33E6D217D3BD4D1BD926D8EF21F8BB22AF191B67&s=36012401&ut=233&pg=1&r=img&c=-1&pat=n&cms=-1&sd=2#)
Hämtdatum: [2015-05-03]

Lando, Barry, 2013. Mali-Niger-Uranium: A Chinese Puzzle. *The World Post* [elektronisk] Tillgänglig: http://www.huffingtonpost.com/barry-lando/malinigeruranium-a-chines_b_2616051.html Hämtdatum: [2015-05-02]

Lucarelli, Sonia, 2002. *The EU, NATO and the European System of Liberal-Democratic Security Communities* [elektronisk]. <http://www.nato.int/acad/fellow/00-02/Lucarelli's.pdf> Hämtdatum: [2015-05-02]

The Library of Congress, Hemsida, [elektronisk] 2005. Country Profile: Mali. Tillgänglig: <http://lcweb2.loc.gov/frd/cs/profiles/Mali.pdf>. Hämtdatum: [2015-05-04]

Thomson Reuters, 2013. *Insurgency, Instability, Intervention* [elektronisk] <http://accelus.thomsonreuters.com/sites/default/files/GRC00406.pdf>
Hämtdatum: [2015-05-02]

Svenning, Olle, 2013. Så styr Frankrike över Afrika. *Aftonbladet* [elektronisk] Tillgänglig: <http://www.aftonbladet.se/kultur/article16169474.ab> Hämtdatum: [2015-05-04]

UCL European Institute, Hemsida, [elektronisk] 2013. EU, CSDP and Mali: an increasing French disappointment? Tillgänglig: <http://www.ucl.ac.uk/european-institute/highlights/eu-mali>
Hämtdatum: [2015-04-20]

UK Reuters, Hemsida, [elektronisk] 2015. France cancels \$71 million of debt owed by Mali. Tillgänglig: <http://uk.reuters.com/article/2015/04/09/uk-france-mali-debtrenegotiation-idUKKBN0N02HN20150409> Hämtdatum: [2015-05-07]

United Nations Development Programme, Hemsida, [elektronisk] 2014. 2014 Human Development Report. Tillgänglig: <http://www.undp.org/content/undp/en/home/presscenter/events/2014/july/HDR2014.html> Hämtdatum: [2015-05-05]

U.S Department of State, 2013. *Executive summary* [elektronisk]. <http://www.state.gov/documents/organization/228186.pdf>. Hämtdatum: [2015-04-26]

Utrikespolitiska institutet, Hemsida, [elektronisk], 2014. Frankrike. Tillgänglig: <http://www.landguiden.se/lander/europa/frankrike> Hämtdatum: [2015-05-06]

Utrikespolitiska institutet, Hemsida, [elektronisk] 2012. Mali: ekonomi, statistik och fakta. Tillgänglig: <https://www.landguiden.se/Lander/Afrika/Mali/Ekonomi> Hämtdatum: [2015-05-07]

World Nuclear Association, Hemsida, [elektronisk] 2015. Uranium in Niger. Tillgänglig: <http://www.world-nuclear.org/info/country-profiles/countries-g-n/niger/> Hämtdatum: [2015-05-04]